

OKNIENIE (2) *sb n*

oknienie (2), [**okchnienie**].

Teksty nie oznaczają ó oraz é; o prawdopodobnie jasne (tak w oknąć).

sg D oknieniu (1). ◇ A oknieni(e) (1).

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. s.v. olknąć; poza tym XVII w.: olchnienie s.v. olknąć.

Głuchota, ogłuchnięcie (2) : Też krew pułczona z żyłek ktore są prawie w łamych wśzoch/ieft wzyteczne naprzeciw oknieniu niedawnemu FalZioł V 58, I 48b; [Też okchnienie oddala tym obyczaiem/ Weźmi foku blufzczowego/ á po kropce pułzczay ciepło w wśzy SienHerb 60a; UrzędowHerb 419 (Linde)].

Synonimy: głuchość, głuchota.

Cf OKNAĆ

LWil